

ръща внимание на черната си кожа, издаденитѣ и дебели бърни или къдравата си коса. Съ златенъ бастунъ въ ржка той гордо върви по улицитѣ и продава чалъмъ.

Въ София имаше двама такива негри и доскоро се ширѣха по улицитѣ за звѣрене на нашитѣ шопи и байганювци.

Самата коса на човѣка го подканя да се краси. За това той я гизди, кждри, вие и рѣши по всевъзможни чудни и прѣчудни форми. Особено това правятъ женитѣ, па не малко и отъ мжжетѣ. Дивацитѣ носятъ сжщо голѣми коси, окичени съ разни едри и дребни пера.

Царь съ пера на главата.

Ала човѣкъ не се задоволява да се краси само съ външни прѣдмети, като мѣнисти, стѣкла, бриланти, златни, сребърни и други издѣлия. Нѣкога той е недоволенъ и отъ самото си тѣло, та се опитва да го направи „по-красиво“.